

MANIFEST 8 DE MARÇ 2004

GUERRA, VIOLÈNCIA, PRECARIETAT LES DONES DIEM PROU!

De nou entre nosaltres el 8 de Març, un dia que volem continuar omplint de dones, de pensaments, d'idees, de fets, de procedències i de realitats diverses, i alhora amb una mirada comuna posada en els desitjos de fer possible una vida diferent, més agradable, on tinguin cabuda totes les persones i totes les diferències basades en el respecte i l'empatia. Una vida que posem davant les guerres i la violència i que defensem a través del diàleg i les paraules, dels fets que dia a dia construïm.

En els conflictes o les guerres es fereixen i maten les persones, i les dones, sovint, som utilitzades com a botí de guerra. Es destrueixen nuclis familiars, es trenca el consens entre grups socials, el present i el futur es deformen.

Per això denunciem la política dels governs imperialistes, encapçalada per l'Administració Bush, i dels seus incondicionals, com Aznar, que continuen potenciant l'ocupació per la força de les armes sobre la població iraquiana; de la mateixa manera que no podem oblidar que vora 50 països d'arreu del món es troben en la mateixa situació.

Existeix, a més a més, una violència específica contra les dones, la violència de gènere, que s'ha emprat com a instrument per mantenir la discriminació, la desigualtat, les relacions jeràrquiques i el poder dels homes sobre les dones. Una violència quotidiana contra les dones davant la qual denunciem les actituds i la impunitat d'alguns sectors de l'Església i del poder judicial, que culpabilitzen les dones i en alguns casos provoquen més violència.

Una altra forma de violència és la precarietat, que deteriora la qualitat de vida de les dones. Cal tenir present que a Catalunya les dones som la part de la societat que suporta la taxa d'atur més elevada.

Precarietat que afecta les dones joves, que veuen com les seves expectatives i il·lusions passen a convertir-se en pura anècdota i esdevenen excedent en el mercat laboral.

Precarietat que pateixen amb més intensitat les dones d'altres cultures, que vénen de lluny, com les dones immigrades, o que són a prop, com les dones gitanes.

Precarietat que viuen les dones grans, que són excloses per no estar dins dels paràmetres de la globalització econòmica, les dones amb discapacitats, a qui no deixen demostrar les seves capacitats, les dones vídues, a qui no es permet viure amb autonomia i dignitat...

... I perquè la violència es construeix, també sabem que cal buscar eines i estratègies per educar persones que aprenguin a dialogar i a resoldre els conflictes de manera no violenta. L'educació i el seu paper en les noves realitats passa per tenir en compte el treball de les dones en els diferents àmbits, passa per repensar la coeducació, és a dir, canviar l'escala dels valors que encara sustenten la violència, per incorporar el saber i les experiències de les dones en els currículums, per reconèixer la nostra tasca.

Per tot això, les dones, aquest 8 de Març, demanem:

- ✓ **Que es prevegi una política de gènere en els pressupostos del Govern estatal i en els de Catalunya. Des d'aquí exigim que bona part dels recursos de les administracions públiques es dediquin a l'eradicació de la violència contra les dones.**
- ✓ **El reconeixement dels drets de les dones immigrades, la concessió de permisos de treball i residència, independentment del seu estat civil.**
- ✓ **El reconeixement del dret d'accés al treball en igualtat de condicions de totes les dones d'altres cultures i ètnies.**

LES DONES CONTINUAREM DEFENSANT UNA PAU JUSTA, CONQUERIDA A TRAVÉS DEL DIÀLEG, REPARTINT EL TREBALL I COMPARTINT LA VIDA.

PROU VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES, PROU GUERRES.

PERQUÈ EL FEMINISME ÉS, I SEGUIRÀ SENT I EXISTINT.

(Si doneu suport al manifest, envieu un e-mail a la Comissió 8 de Març)